

Sygn. akt: I Ns 543/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Gawłowska-Sobusiak
------------------------	-------------------------------------

Protokolant:	Paulina Wąs
---------------------	--------------------

po rozpoznaniu w dniu 16 sierpnia 2016 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z wniosku J. O. (1)

z udziałem G. O. (1), J. O. (2), M. M., M. K. (1), J. O. (3), G. O. (2), M. S., T. S., A. P., S. K., M. K. (2), H. Z., W. W., A. W., M. W., oraz nieznanymi z miejsca pobytu J. S. i M. C. reprezentowanymi przez kuratora procesowego adw. J. B.

o uwłaszczenie

postanawia:

I. oddalić wniosek;

II. przyznać kuratorowi procesowemu nieznanymi z miejsca pobytu uczestników J. S. i M. C. – adw. J. B. wynagrodzenie w kwocie 1476,00 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych 00/100) tymczasowo z środków budżetowych Sądu Rejonowego w Brzesku;

III. nakazać pobrać od wnioskodawczyni J. O. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Brzesku kwotę 1476,00 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych 00/100) tytułem brakujących kosztów sądowych;

IV. w pozostałym zakresie znieść koszty postępowania między stronami.

Sędzia

SR Agata Gawłowska – Sobusiak

S..

I/odnotować postanowienie,

II/kal.3 tygodnie

III. po prawomocności wypłacić wynagrodzenie kuratorowi procesowemu adw. J. B.

B. dnia 19 sierpnia 2016r.

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Brzesku

z dnia 19 sierpnia 2016r.

Wnioskodawczyni J. O. (1) wniosła o stwierdzenie, że wraz z mężem J. O. (4), z dniem 4 listopada 1971 r, tj. w trybie ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych, nabyli na prawach małżeńskiej współwłasności udział wynoszący 34/64 części we własności nieruchomości położonej w B. składającej się z dz. ew. nr 104.

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawczyni podniosła, że wyżej wymienioną działkę J. O. (4) otrzymał w 1963r. od swojej matki R. O. oraz rodzeństwa S. G. i E. O., przy czym udział w wysokości 30/64 części został mu przekazany na podstawie umowy darowizny z dnia 16 marca 1963r. w formie aktu notarialnego, zaś udział w wysokości 34/64 w drodze nieformalnej umowy. Od tego momentu wnioskodawczyni wraz z mężem objęli w posiadanie całość dz. ew. nr 104. Do chwili obecnej wnioskodawczyni gospodaruje wyżej wymienioną działką i opłaca należny od niej podatek rolny. Prawo wnioskodawczyni do władania tą działką nie było nigdy przez nikogo kwestionowane, choć J. O. (4) nie był świadomy, że stan prawny działki jest nieuregulowany.

Uczestniczka G. O. (2) poparła wniosek o uwłaszczenie.

Kurator nieznanych z miejsca pobytu uczestników J. S. i M. C. wniosła o oddalenie wniosku z uwagi na brak wszystkich przesłanek warunkujących uwłaszczenie.

Uczestnicy G. O. (1), J. O. (2), M. M., M. K. (1), J. O. (4), M. S., T. S., A. P., S. K., M. K. (2), H. Z., W. W., A. W., M. W. nie stawili się na żadną z rozpraw i nie oświadczyli się co do wniosku o uwłaszczenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dz. ew. nr 104 położona w B.M.powstała z p. gr. 70/2 i 83 początkowo ujawnionych w (...) 44 gm. kat. B., a następnie w Kw nr (...) oraz z p. grt. 75/2 początkowo ujawnionej w (...) 70 gm. kat. B., a następnie w Kw nr (...).

W (...) 44 i 70 ujawnieni byli jako współwłaściciele **J. S. w 3/32 części** oraz **M. C. w 3/32 części** – na podstawie dekretu dziedzictwa z 28 maja 1929 r. Te wpisy w 2012 r przeniesiono do Kw nr (...) i Kw nr (...).

W (...) 44 i 70 ujawnieni byli jako właściciele rodzice J. O. (3) tj. A. O. w 15/ 64 części i R. O. w 15/64 części – na podstawie dekretu dziedzictwa z 28 maja 1929 r., dekretu przyznania spadku z dnia 24 maja 1932 r oraz umowy sprzedaży z dnia 25 sierpnia 1939 r.

A. O. zmarł, a Sąd Powiatowy w B. postanowieniem z dnia 26 września 1962 r sygn. Ns 901/62 stwierdził, że spadek po nim nabyli: wdowa R. O. oraz synowie: S. G., J. O. (4), E. O..

Umową darowizny z dnia 16 marca 1963 r R. O., S. G. i E. O. przekazali swoje udziały **J. O. (4)**, tak iż stał się właścicielem parcel objętych (...) 44 i 70 **w 30/64 części**. Celem ujawnienia powyższego w 1963 r założono Kw nr (...) i Kw nr (...).

W 1964 r w Kw nr (...) i Kw nr (...) na podstawie dwóch postanowień Sądu Powiatowego w B. z dnia 22 maja 1963 r sygn. Ns 315/63 i Ns 316/63 oraz umowy darowizny z 16 kwietnia 1964 r ujawniono jako właściciele wyżej wymienionych parcel **T. S. w 11/ 64 części** i **Z. K. w 11/ 64 części**.

Dowód:

- wykaz synchronizacyjny z dnia 17 lipca 2015r. – k. 6, 27,

- umowa darowizny z dnia 16 marca 1963r. – k. 6-8,

- odpis Kw nr (...) i Kw nr (...) – k. 9-18,

- akta KW nr TR1B/00015790/1 i Kw nr (...).

J. O. (4) zmarł dnia 9 sierpnia 1986 r, a jego spadkobiercami są: wdowa J. O. (1) oraz dzieci: **G. O. (1), J. O. (2), M. M., M. K. (1), J. O. (3), G. O. (2), M. S.**

Dowód:

- odpis skrócony aktu zgonu J. O. (3) – k. 6, 26,

- odpis skrócony aktu urodzenia G. O. (1) – k. 6, 22,

- odpis skrócony aktu urodzenia J. O. (2) – k. 6, 23,

- odpis skrócony aktu małżeństwa M. M. – k. 6, 19,

- odpis skrócony aktu małżeństwa M. K. (1) – k. 6, 21,

- odpis skrócony aktu urodzenia J. O. (3) – k. 6, 25,

- odpis skrócony aktu urodzenia G. O. (2) – k. 6, 24,

- odpis skrócony aktu małżeństwa M. S. – k. 6, 20.

Zmarła także Z. K., a jej spadkobiercami są dzieci: **A. P., S. K. i M. K. (2).**

Dowód:

- pismo z dnia 16 grudnia 2016 r – k. 40.

W Urzędzie Miejskim w C. nie toczyło się administracyjne postępowanie uwłaszczeniowe dotyczące dz. ew. nr 104. Wymieniona działka nie była wymieniona w tzw. Ogłoszeniu stanu posiadania dla uregulowania własności gospodarstw rolnych dla obrębu B..

Dowód:

- pismo Urzędu Miejskiego w C. z dnia 25 listopada 2015r. – k. 30,

- rejestr ogłoszenia stanu posiadania we wsi B. – k. 31-32.

W ewidencji gruntów oraz w tzw. Ogłoszeniu stanu posiadania dla uregulowania własności gospodarstw rolnych dla obrębu B. jako posiadacze dz. ew. nr 104 wpisani są: **M. W., W. W., H. W. i A. W.**

Dowód:

- rejestr ogłoszenia stanu władania we wsi B. – k. 31-32,

Dz. ew. nr 104 – według klasyfikacji gruntów – stanowi grunty orne, łąkę i pastwisko.

Dowód:

- odpis Kw nr (...) i Kw nr (...) – k. 9-18.

Po darowiźnie udziałów w 1963 r, J. O. (4) objął w posiadanie całą dz. ew. nr 104, przyłączając ją do swojego gospodarstwa rolnego.

J. O. (4) wraz z żoną J. O. (1) byli rolnikami i posiadali gospodarstwo rolne położone w F. i B. o łącznej powierzchni około 2,00 ha. Mąż wnioskodawczynie pracował także zawodowo w K..

Dz. ew. nr 104 początkowo częściowo wykorzystywana była rolniczo, uprawiano na niej zboże, ziemniaki, w pozostałej części stanowiła łąkę. Wnioskodawczynie wraz z mężem wycinali z niej zakrzaczenia oraz drzewo na opał. Obecnie działka ta jest zalesiona.

Dowód:

- zeznania świadka K. Ś. – k. 38-39,

- zeznania świadka H. T. – k. 39,

- przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 97-98,

-przesłuchanie uczestnika G. O. (2) – k. 98.

Podatek rolny od dz. ew. nr 104 opłaca wnioskodawczynie.

Dowód:

- decyzje podatkowe na rok 2006-2007, 2009- 2016 wraz z potwierdzeniami wpłat – k. 96.

(...) społeczność od 1965 r za właścicieli dz. ew. nr 104 uważała J. O. (3) i jego żonę J. O. (1). Nie było żadnych sporów dotyczących tej działki.

Dowód:

- zeznania świadka K. Ś. – k. 38-39,

- zeznania świadka H. T. – k. 39,

- przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 97-98,

-przesłuchanie uczestnika G. O. (2) – k. 98.

Sąd poszukiwał innych osób zainteresowanych w sprawie, ale bez rezultatu.

Dowód:

- ogłoszenie – k. 45, 48, 50.

Powyższy **stan faktyczny** Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów, a to: wykazu synchronizacyjnego, aktów stanu cywilnego, notarialnej umowy darowizny, odpisów ksiąg wieczystych, akt tych ksiąg, pism urzędowych, tzw. ogłoszenia stanu władania, decyzji podatkowych wraz dowodami wpłat.

Wymienione dokumenty mają moc dokumentów urzędowych, a więc korzystają z domniemania autentyczności i prawdziwości. Moc dowodowa tych dokumentów nie była kwestionowana i dlatego stały się one podstawą ustaleń Sądu.

Podstawą ustaleń Sądu były także zeznania świadków: K. Ś., H. T. oraz przesłuchanie wnioskodawczynie i uczestniczki G. O. (2).

Zeznania wymienionych osób były zgodne, wzajemnie się uzupełniały i pokrywały. Świadkowie potwierdzili, że dz. ew. nr 104 była we władaniu J. O. (3) i J. O. (1) od co najmniej 1965 r, że wymieni uprawiali ją rolniczo, a także wycinali zadrzewienia, że płacili należny od tej działki podatek i że o żadnych sporach dotyczących tej działki nie słyszeli. Wobec powyższego Sąd dał wiarę wszystkim osobom słuchanym w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczynie wniosła o stwierdzenie, że wspólnie z mężem J. O. (4), z dniem 4 listopada 1971 r, tj. w trybie ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych, nabyli na prawach małżeńskiej współwłasności udział wynoszący 34/64 części we własności nieruchomości położonej w B. składającej się z dz. ew. nr 104.

Zgodnie art. 1 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. z 1971 Nr 27 poz. 250) tj. tzw. ustawy uwłaszczeniowej, **nieruchomości wchodzące w skład gospodarstw rolnych i znajdujące się w dniu wejścia w życie ustawy**, a to w dniu 4 listopada 1971 r, **w samoistnym posiadaniu rolników stają się z mocy samego prawa własnością tych rolników, jeżeli oni sami lub ich poprzednicy objęli te nieruchomości w posiadanie na podstawie zawartej bez prawem przewidzianej formy umowy sprzedaży, zamiany, darowizny, umowy o dożywocie lub innej umowy o przeniesienie własności, o zniesienie współwłasności czy o dział spadku, albo do dnia wejścia w życie ustawy posiadają nieruchomości jako samoistni posiadacze nieprzerwanie od lat pięciu, a jeżeli uzyskali posiadanie w złej wierze co najmniej przez lat dziesięć.**

Zatem przesłankami nabycia własności nieruchomości w trybie ustawy uwłaszczeniowej są:

- (1) wchodzenie nieruchomości w skład gospodarstwa rolnego,
- (2) samoistne posiadanie tej nieruchomości przez rolnika w dniu 4 listopada 1971 r,
- (3) objęcie w posiadanie tej nieruchomości przez rolnika lub jego poprzednika na podstawie umowy przenoszącej własność zawartej bez prawem przewidzianej formy lub też posiadanie jej nieprzerwanie od pięciu lat w dobre wierze, a od dziesięciu w złej wierze.

Nabycie własności nieruchomości w trybie ustawy uwłaszczeniowej, zwane uwłaszczeniem, jest zbliżone do instytucji zasiedzenia. Uwłaszczyć jak i zasiedzieć można jedynie cudzą nieruchomość. Właściciel nieruchomości nie może domagać się jej uwłaszczenia na swoją rzecz, nawet gdy ma trudności w udowodnieniu swojego prawa.

W przedmiotowej sprawie przedmiotem uwłaszczenia na rzecz wnioskodawczynie J. O. (1) i jej zmarłego męża J. O. (3) był udział wynoszący 34/64 części we własności dz. ew. nr 104 położonej w B.. Pozostałe udziały w tej działce, wynoszące 30/64 części, stały się własnością zmarłego męża wnioskodawczynie J. O. (3) na podstawie umowy darowizny z dnia 16 marca 1963 r i w tym zakresie nie ma potrzeby uregulowania ich stanu prawnego.

Jak była mowa powyżej przedmiotem uwłaszczenia mogły być tylko nieruchomości wchodzące w skład gospodarstwa rolnego. Na dzień 4 listopada 1971 r pojęcie „nieruchomości” i „gospodarstwa rolnego” zdefiniowane było w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r w sprawie przenoszenia własności nieruchomości rolnych, znoszenia współwłasności takich nieruchomości oraz dziedziczenia gospodarstw rolnych (tj. Dz. U. z 1972 r nr 31 poz. 215 z z m.). Zgodnie z § 1 ust. 1 cytowanego rozporządzenia nieruchomość uważało się za rolną, jeżeli była lub mogła być użytkowana na cele produkcji rolnej, nie wyłączając produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej. Jednocześnie ust. 3 mówił, że nie uważa się za nieruchomość rolną nieruchomości należących do tej samej osoby lub osób, jeżeli ich łączny obszar nie przekracza 0, 20 ha. Warto przypomnieć, że ta norma obszarowa obowiązywała do dnia 23

grudnia 1971r, gdyż nowela z tej daty podwyższyła ją do 0, 50 ha. Natomiast § 2 cytowanego rozporządzenia stanowił, że za gospodarstwo rolne uważa się wszystkie należące do tej samej osoby nieruchomości rolne, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą wraz z budynkami, urządzeniami, inwentarzem żywym i martwym, zapasami oraz prawami i obowiązkami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego. Do gospodarstwa rolnego zalicza się również lasy i grunty leśne oraz nieużytki należące do właściciela wyżej opisanych nieruchomości, jeżeli stanowią lub mogą stanowić z tymi nieruchomościami zorganizowaną całość gospodarczą.

Mając powyższe na uwadze, nie ulega wątpliwości, że dz. ew. nr 104 wchodziła w skład gospodarstwa rolnego wnioskodawczyni J. O. (1) i jej zmarłego męża J. O. (3). Wymienieni posiadali gospodarstwo rolne położone w F. i B. o łącznej powierzchni około 2 ha. Jak wynika z zeznań świadków i przesłuchania stron, dz. ew. nr 104 użytkownika była rolniczo, a częściowo była zalesiona.

Jak również była mowa powyżej, podmiotowy zakres ustawy uwłaszczeniowej obejmuje rolników, którzy w dniu 4 listopada 1971 r byli samoistnymi posiadaczami wyżej opisanych nieruchomości. Art. 160 kc w brzmieniu obowiązującym w dniu wejścia w życie cytowanej ustawy za rolnika uważał osobę fizyczną, która stale pracuje w jakimkolwiek gospodarstwie rolnym bezpośrednio przy produkcji rolnej lub też ma kwalifikacje do prowadzenia gospodarstwa rolnego, a to, jak precyzuje cytowane już rozporządzenie w prawie przenoszenia własności nieruchomości rolnych, ukończyła szkołę rolniczą, przysposobienie rolnicze lub uzyskała kwalifikacje w zawodach rolniczych. Wykładania art. 1 ustawy uwłaszczeniowej daje jednak podstawy do przyjęcia szerszej definicji rolnika. Rolnikiem według niej była osoba, która osobiście lub przy pomocy członków rodziny prowadziła indywidualne gospodarstwo rolne, lecz praca w tym gospodarstwie nie musiała stanowić dla niej stałego zatrudnienia i wyłącznego źródła utrzymania /por.: materiały Ministerstwa Sprawiedliwości/.

Definicji rolnika w przedstawiony wyżej ujęciu odpowiadali zarówno wnioskodawczyni J. O. (1), jak i jej zmarły mąż J. O. (4). J. O. (1) trudniła się tylko pracą na roli, zaś jej mąż J. O. (4) był tzw. chłoporobotnikiem, albowiem oprócz pracy na roli, pracowała także poza rolnictwem, w K..

Z zeznań świadków oraz przesłuchania stron wynika, że na dzień 4 listopada 1971 r wnioskodawczyni J. O. (1) i jej zmarły mąż J. O. (4) byli w posiadaniu dz. ew. nr 104, a posiadanie to miało cechy posiadania samoistnego. O samoistnym posiadaniu świadczy to, że wymienieni nie tylko użytkowali dz. ew. nr 104, ale także wyłącznie decydowali o sposobie jej zagospodarowania, opłacali należne od niej podatki. Wymieni czuli się właścicielami dz. ew. nr 104 i tak byli postrzegani przez miejscową społeczność, a ich posiadanie nie było przez nikogo zakłócanie.

Ustawa uwłaszczeniowa dotyczy wyłącznie tych rolników, samoistnych posiadaczy nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, (1) którzy swoje władztwo wywodzą z umów przeniesienia własności, zniesienia współwłasności lub działu spadku dokonanych bez zachowania prawem przewidzianej formy albo (2) którzy posiadają je nieprzerwanie od pięciu lat w dobrej wierze lub od dziesięciu w złej wierze.

Wnioskodawczyni podnosiła, że dz. ew. nr 104 jej zmarły mąż J. O. (4) otrzymał w drodze działu spadku po swoim ojcu, na podstawie umowy darowizny z dnia 16 marca 1963 r. Z umowy darowizny z dnia 16 marca 1963 r wynika, że przedmiotem działu spadku oraz darowizny był tylko udział w dz. ew. nr 104 w wysokości 30/64 części. Z treści umowy nie wynika, aby dokonano przeniesienia na J. O. (3) chociażby posiadania pozostałych udziałów w tej nieruchomości. Co więcej jeszcze 1964 r dalszy udział wynoszący 34/64 części był przedmiotem obrotu prawnego na rzecz innych osób, albowiem udziały w łącznej wysokości 22/64 części na podstawie umowy darowizny z dnia 16 kwietnia 1964 r nabyli T. S. i Z. K. – osoby z rodziny J. O. (3). Przeprowadzone postępowanie dowodowe, a w szczególności zeznania świadków i wnioskodawczyni, nie wykazało na jakiej podstawie J. O. (4) wszedł w posiadanie udziału wynoszącego 34/ 64 części w dz. ew. nr 104. Sama wnioskodawczyni nie wskazała konkretnej czynności prawnej.

Wobec powyższego w przedmiotowej sprawie należało przyjąć, że podstawą uwłaszczenia było nie objęcie nieruchomości w posiadanie w oparciu o umowę przenoszącą własności zawartą bez prawem przewidzianej formy, ale nieprzerwane posiadanie nieruchomości przez okres od pięciu lat w dobrej wierze, a od dziesięciu w złej wierze.

W dobrej wierze jest posiadacz, który pozostaje w błędnym, ale usprawiedliwionym okolicznościami przeświadczeniu, że przysługuje mu prawo własności. Dobrą wiarę posiadacza wyłącza jego wiedza o rzeczywistym stanie prawnym (stanie własności) oraz jego niedbalstwo. Pozostaje bowiem w złej wierze również osoba, która przy dołożeniu należytej staranności mogła się dowiedzieć, że nie jest właścicielem nieruchomości (że uzyskując jej posiadanie nie nabyła własności).

Z uwagi na powyższe nie można uznać, aby J. O. (4) wszedł w posiadanie dalszego udziału w dz. ew. nr 104 wynoszącego 34/64 części w dobrej wierze. Co prawda wnioskodawczyni podnosiła, że jej zmarły mąż J. O. (4) nie był świadomy tego, że stan prany dz. ew. nr 104 jest nieuregulowany i uważał się za jej właściciel. J. O. (4) dysponował dokumentem - umową darowizny z 1963 r, w której jednoznacznie napisano, że nabywa tylko 30/64 części w nieruchomości. J. O. (4) nie interesował się stanem wieczysto-księgowym nabytej nieruchomości. Nadto J. O. (4) nie ujawnił się w rejestrze gruntów, jako właściciel czy władający dz. ew. nr 104. Zatem J. O. (4) musiał wiedzieć, że nie jest właścicielem całej dz. ew nr 104, a jeżeli tego nie wiedział, to tylko przez swoje zaniedbanie.

Z ustaleń poczynionych przez Sąd, wynika, że J. O. (4) wraz z wnioskodawczynią J. O. (1) po umowie darowizny z dnia 16 marca 1963 r objęli w posiadanie całą dz. ew. nr 104, tj. udziały nabyte na podstawie wymienionej umowy oraz pozostałe udziały. Z tego też względu czas potrzeby do nabycia w trybie ustawy uwłaszczeniowej udziału wynoszącego 34/64 części wynosił 10 lat. Zatem od dnia 16 marca 1963 r 10-letni okres niezbędny do uwłaszczenia upłynąłby dopiero dnia 16 marca 1973 r, a nie 4 listopada 1971r.

Wobec powyższego, braku wymaganego okresu samoistnego posiadania, wniosek złożony w przedmiotowej sprawie należało oddalić. Oczywiście stan prawny udziału wynoszącego 34/64 części należy uregulować, ale nie w drodze uwłaszczenia, lecz **zasiedzenia**.

W tym stanie rzeczy na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.

Sąd przyznał kuratorowi procesowemu należne wynagrodzenie w kwocie 1 200, 00 zł + 23% VAT tj. **1476, 00 zł**, wyliczone zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013 r nr 2013 Nr 1476) w zw. z § 8 pkt 1 i w zw. § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r nr 163 poz. 1348).

Postępowanie w trybie ustawy uwłaszczeniowej jest wolne od opłat sądowych. Wnioskodawczyni obowiązana była jednak do pokrycia innych kosztów sądowych, na które składały się:

- opłata za ogłoszenie w kwocie **500, 00 zł**, już uiszczona,
- wynagrodzenie kuratora w kwocie **1476, 00 zł**, które Sąd nakazała pobrać od wnioskodawczyni.

W pozostałym zakresie koszty postępowania między stronami wzajemnie zniesiono.

SSR Agata Gawłowska-Sobusiak

S/

- odnotować uzasadnienie,
- odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć uczestniczce G. O. (2),
- kal. 2 tyg.

SSR Agata Gawłowska-Sobusiak

Dnia 9 września 2016 r.